

enkelt Maaned har brugt sine Penge til. Bogen er nærmest beregnet paa at bruges af selverhvervende Kvinder og kan sikkert ogsaa anbefales saadanne. Skulde vi fremføre en Indvending, vilde det være, at der ikke er gjort Plads for en Specifikation ogsaa af Indtægterne. Der er jo ogsaa selverhvervende Kvinder, som ikke har en fast aarlig Indtægt eller ensartet Arbejde, f. Eks. Kunstnerinder, Journalister, Forfatterinder m. m., for dem vilde det vist være af Betydning sammen med Oversigten over deres Udgifter ogsaa at kunne danne sig en Oversigt over de forskellige Indtægtsposter. Bogen synes derfor nærmest beregnet paa Kvinder med en ensartet Indtægt: Lærerinder, Sygeplejersker, Kontordamer o. l., og vi kan til Brug for saadanne medgive den vor Anbefaling.

Minder fra Sørgehøjtiderne ved Natalie Zahles Død. Den 20. August f. A. blev Frøken Natalie Zahle begravet fra Frederikskirken under en Deltagelse, som sjælden bliver nogen Kvinde til Del.

Dagen før blev der i hendes Skoles Festsal, hvor hendes Kiste havde henstaaet, siden den førtes til København fra hendes Hjem i Vedbæk,

afholdt en Sørgefest, hvor hendes trofaste Ven og Medarbejder gennem de mange Aar, Frøken Henriette Skram, i hjertegrebne Ord, prægede af den dybeste Beundring, skildrede, hvad Frøken Zahle havde været for denne Skole, for hendes i snævraste Forstand egen Skole.

Saa vel denne Tale som de Taler, der blev holdt i Hjemmet i Vedbæk og ved Højtideligheden i Frederikskirken af Præsterne Martensen-Larsen og P. M. Larsen, er nu blevne udgivne hos P. Michelsens Efterfølger, Nørrevoldgade 62.

»Foreningen til Gavn for Kvinders Haandarbejde« har tilsendt os sin Aarsberetning for 1913. Ti Aar er forløbet siden Foreningen stiftedes, og i dette Tidsrum har Tusinder af flittige Kvinder fundet Vej med deres Haandarbejder til Udsalgsstedet Palaisgade 8, hvor der i disse 10 Aar er solgt for ca. halvtredie tusinde Kr. kvindeligt Haandarbejde.

Foreningens Formand er Admiralinde Bardenfleth, Bestyrer af Udsalget Frøken Emilie Baadsgaard.

Til D. K.s Kredsformænd.

—o—

I Anledning af de til Kredsene udsendte Skemaer ang. Tillidsmænd til Fællesmødet d. 8.—9. Juni d. A. tillader Kbhvn.s kredsens Styrelse sig at gøre Kredsformændene opmærksomme paa, at vi haaber, at de Tillidsmænd, der vil gøre os den Ære at være vore Gæster d. 8.—9. Juni, ogsaa vil tage imod vor Gæstfrihed den 10.—11. Juni. Vi beder derfor Kredsformændene om under Rubrikken »alm. Bemærkninger« at angive, hvilke af de indkvarterede Tillidsmænd, som ser sig i Stand til at blive den 10.—11. Juni.

Styrelsen for
Københavns Kredsen.

Fra Norge.

—o—

Det norske storting har bevilget Kr. 1000 til repræsentation for Norske kvinders nationalraad ved I. C. W.s møde i Rom.

Frøken Gina Krog rejser og faar følge med 8—10 andre damer, som ønsker at delta i mødet og den efterfølgende kongres.

S. V.

Moder ikke havde villet spendere det bedste paa en Fest i Frydensborg — derpaa Apotekerens Dreng i deres nyeste Matrosdragter til stor Oprejsning for Alfred.

„Er din Fader ikke hjemme?“ spurgte den intet anende Willy, efter at Alfred havde presenteret sin Familie for ham. Alfred blev flammende rød helt op i sin maskinlippede Isse og skyndte sig at svare: „Fader skulde til København, — han var meget ked af det.“ Hans Blik gjorde en sky Afstikker hen til Svend Aage, som vidste Besked, men han viste den Takt at se utilgængelig ud.

Bordet foran Sofaen var dækket med et rigeligt Udvalg af Bager Severinsens lækreste Sager. Alfred var sig bevidst, at Apotekerfruen ikke havde budt halvt saa meget til Willys Chokoladegilde.

„Ta' nu og spis!“ bad Madam Eskildsen indtrængende, og Alfred hengav sig straks til den Beskæftigelse at dænge Kager paa deres Tallerkener.

Willy og Henry overgav sig, som de godmodige og velopdragne Drengene var, straks paa Naade og Unaade til den Eskildsenske Gæstfrihed, lod

sig proppe med de søde Kager indtil Væmmelse og drak hver tre Kopper Chokolade. Svend Aage sad med den stramme Mund, han havde arvet efter sin Moder, og sagde: „Nej Tak,“ i et Væk. Han fandt i sit stille Sind, at det var latterligt for ikke at sige upassende af Eskildsens at ville dække saadan op, naar de stod skrevne for et helt Halvaar i hans Faders store Debetbog.

Efter Maaltidet foreslog Madam Eskildsen, at de fire Drengene skulde gaa en Tur, mens hun rørte Dejgen til Pandekagerne, som var Programmets næste Punkt. De gik først hen til Biografen og studerede Aftenens Program. Alfred smilede lunt, men beherskede sig og røbede ikke, at her skulde Dagens Fest ende.

„Skal vi saa gaa ud paa „Skralden“,“ foreslog han, og de vekslede alle et forstaaende Blik. Byens Losseplads laa kun 10 Minutters Gang fra Frydensborg. Der var tomt og øde; det var kun om Hverdagens, at Kulpillerne sværmede herude. Alfred trak et Cigaretetui frem og bød sine Gæster. Svend Aage betakkede sig; han kendte Mærket fra sin Faders Bu-

tik og skulde nok tage sig i Agt. Willy og Henry dampede løs som Helte.

De havde vel gaaet her en halv Times Tid, da de ved at dreje om en stor Slakkebunke fik Øje paa to Mænd, som laa med Ryggen op ad Bunken og en Flaske imellem sig. Alfred gjorde hurtig omkring. „Nu maa vi vidst skynde os hjem,“ sagde han nervøst. „Moder venter paa os.“

Saa gik de ad Hjemmet til, Alfred stadig kiggende sig tilbage.

Pandekagerne brasede lystig paa Madam Eskildsens Pande; om Bordet sad Drengene sammen med Albert og Ludovika. Alfred skænkede sød Jordbærlikør op i ganske smaa Glas, som Madam Eskildsen havde laant hos Svend Aages Fader. „Skaal,“ sagde Alfred og hilste paa sine Gæster. Apotekerdrengene tømte pligtskyldigst den røde Drik til sidste Draabe, Svend Aage nippede kun til sit Glas. Madam Eskildsen kom ind fra Køkkenet, kobberrød af at staa over Ilden.

„Ta' nu og spis,“ nødte hun dem og lagde de spruffede Pandekager paa Gæsternes Tallerkener, mens Alfred